

פרשת וישב

מחיר ההתעלמות:

"ויראו אחיו כי א'תו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו שלום"
 (בראשית- ל"ז, ד') – שנאת האחים צומחת על קרקע פורייה של קנאה טבעית אך עדיין
 נשארת מודחקת.

"ויאמרו לו אחיו המלך תמלוך עלינו..ויוסיפו עוד שנאו אותו" (ל"ז, ח') – השנאה פורצת
 החוצה כתוצאה מהתגרות תמימה, ואינה מיושבת.

"ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר" (ל"ז, י"א)- אבי המשפחה שנחשף בעל כרחו
 לסכסוך, מסתפק בנזיפה והשתקה, ואינו מפעיל את סמכותו לפתרון הבעיה.

"..ויאמר כתנת בני.. טרף טורף יוסף"- (ל"ז, ל"ג)- יעקב בוחר להתעלם מהאפשרות
 ההגיונית שיוסף נפגע על ידי אחיו.

(עיון בפרשת השבוע)

מברכין החודש ר"ח טבת ביום ו'. המולד יום ה' שעה 4 עם 9 דק' 11 חלקים
 לשעון א"י 05.02. מוצאי שבת אין מאחרין כל כך להתפלל.

(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: נעמה סט

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.38	זמן תפילין /טלית	16.18	הדלקת נרות
9.01	סוף זמן ק"ש	16.25	א' 14.00 ב' 16.25
16.38	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.25	מנחה ערבית והדלקת נרות	11.30	קידוש
16.56	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	16.45	לימוד 'דור לדור'
8.00	שחרית נוער	17.14	צאת השבת
	<u>במועדונות</u>	17.10	ערבית(בגלל הדלקת נרות)

אחות תורנית- דורית רידר

שׁוֹמֵר
 שׁוֹמֵר

יוסף ואשת פוטיפר – eife נקודות אהב

בדברים הבאים אביא שלוש נקודות מבט שונות על פרשיית יוסף ואשת פוטיפר המופיעה בפרשתנו. כל אחת מן הנקודות מהווה פרשנות אחרת לאופי היחסים בין השניים ומלמדת אותנו על תפיסת המפרשים את דמותו של יוסף.

פרשנות ראשונה – מידת הגאווה ועונשה

המדרש בבראשית רבה (פרשה פז, סימן ג-ד), מתבסס על דמותו של יוסף הצעיר, האהוב על אביו ושנוא על אחיו:

"ותשא אשת אדוניו את עיניה". מה כתיב למעלה מן הענין: ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה.

[משל הדבר] לגבור שהיה עומד בשוק וממשמש בעיניו, ומתקן בשער, ומתלה בעקיבו [מתגנדר כמנהג המצרים].

אמר: לי נאה, לי יאי, נאה, גבור [= לי היופי, לי הגבורה].

אמרו ליה: אי את גבור, אי את יאי, הא דובא קמך, קום קפחינה [=אם חושב שגיבור ויפה אתה, הנה הדוב יקום ויקפח חייך].

"ויהי אחר הדברים". הרהורי דברים היו שם. מי הרהר? יוסף הרהר.

[...]

אמר: אבא נתנסה, זקיני נתנסה ואני איני מתנסה?!

אמר לו הקב"ה: חייך! שאני מנסה אותך יותר מהם.

במדרש זה מוצג יוסף כאדם המודע ליופיו, מי שגאוותו ורצונו להידמות לאבות, דוחפים אותו להעמיד עצמו בניסיון, ולפיכך מנסה אותו אלוהים עם הדוב (אשת פוטיפר).

פרשנות שנייה – עמידה בפיתוי

במסכת סוטה מתקיים דיון זה:

"ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו". אמר ר' יוחנן: מלמד ששניהם לדבר עבירה נתכוונו. "ויבא הביתה לעשות מלאכתו". רב ושמואל, חד אמר: לעשות מלאכתו ממש, וחד אמר: לעשות צרכיו [רש"י: תשמיש] נכנס. ... באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון. אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם. רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?! ... מיד: "ותשב באיתן קשתו" (בראשית מט, כד) (דף לו, ע"א).

מן הדיון עולה כי החכמים מקפידים על יוסף, וטוענים כי באותו יום, גם יוסף התכוון "לדבר עבירה", כלומר תכנן לשכב עם אשת פוטיפר, אלא שרגע אחד לפני הנפילה נזכר הוא ב"בית אבא" ובערכים עליהם גדל וכבש את יצרו. על פי תיאור זה הצעיר היפה שכוחו במוותניו, מצליח, למרות הפיתוי והתשוקה ההדדית, להגיד "כן" לאביו ו"לא" לאשת אדונו המפתה.

פרשנות שלישית – ניסיון לאונס תוך ניצול יחסי מרות

פרשנות נוספת לפרשייה, אשר במידה רבה קרובה יותר לדרך הפשט, רואה ביוסף לאחר שירד מגדולתו כעבד חסר הגנות המתמודד עם אשת אדונו אשר מנצלת את שררתה לכפות עצמה עליו. בעלי התוספות פרשו את טעם השלשלת הנדיר הניצב מעל המילה "וימאן" (לט, ח), כמסמלים את הכפייה והאיום בדרישתה של אשת פוטיפר: "אמרה לו: נאסור אותך בשלשלאות של ברזל" (וי גליס, תשמ"ה, תוספות השלם אוצר פירושי בעלי התוספות על התורה ירושלים, עמ' צד). גם אביעד הכהן רואה בפרשייה זו כ"אחד התיאורים הקדומים ביותר של הטרדה מינית של בעל מרות כלפי מי שנתון למרותו" (א' הכהן, 2011, פרשיות ומשפטים, עמ' 342).

אם נרצה לחבר בין שלוש הפרשנויות הללו נוכל לומר כי שלושתן מדגישות את התהליך שעבר יוסף מנער מפונק ושחצן לאדם ערכי היכול לעמוד בניסיון האל, לגבור על יצרו ואף לומר "לא" ולעמוד על שלו גם מול דמות רודנית וכופה. ניתן גם לראות בהתמודדות זו כתחילתה של צמיחתו של יוסף. דרכו מנקודת השפל הגדולה בו זרקו אותו אחיו לבור ומכרוהו, דרך התמודדותו עם אשת אדונו, נפילתו השנייה לבור (בור האסורים) ועלייתו בדרגות השלטון המצרי מקבילה לעלייתו במעלות החכמה והצדק.

עֵרָה זִיווּן בַּתּוֹת הַיְלֵי וַיִּצְנָקוּס זִיווּן אַרְהַ בִּירוּלֵיט

במלאת שלושים לדורות:

אצטרויאצארה

דרורה, המיוחדת כל כך, עזבה אותנו יום אחרי שמלאו לה שישים ותשע שנים, כל כך מעט שנים... הקשר ביני ובין דרורה, שהיה קיים הרבה שנים, התחזק כשערכתני את העלון ודרורה איירה אותו, האם רק איירה? כמובן שלא! רק מי שעבד אתה צמוד במערכת, ידע שהייתה הרוח החיה של "עלים", רגישה לכל מה שנכתב ופורסם. קודם כל לתוכן הדברים, שלא יפגעו באנשים, שהדברים ייאמרו ברוח טובה ובשום שכל. אחר כך הסגנון, אי אפשר לפרסם דבר שאינו מסוגן כראוי. וכמובן הכתיב שיהיה אחיד, לא תעבור במאמר אחד אותה המילה פעם עם י' ופעם בלעדיה. ואחר כך ההגהה, כידוע לא מספיק שזוג עיניים אחד יעבור על הכתוב כדי למצוא בו טעויות, צריך תמיד שני זוגות, הייתה לנו מדפיסה ורוב הדברים הוגשו בכתב יד. למדתי מדרורה את כל הדברים האלה וידעתי שעלי להפנות לבעלי תפקידים כל מאמר שהגיע למערכת ונוגע לבעל תפקיד זה או אחר, כדי שיוכל להגיב בו במקום, אם ירצה, גם זאת מתורתה של דרורה. כשכתבתי את ספרי, ביקשתי מדרורה שתהייה אחת המגיהות שלי, והיא נענתה לבקשתי בשמחה וגם העירה כמה הערות בונות הנוגעות לניסוח. כל התכונות הטובות שלה באו לידי ביטוי במערכת "עלים" נבעו מהטבע המבורך שלה ביחסיה לבני אדם וזה התבטא בכל המקומות בהם עבדה, אם בגיל הרך ואם בגיל הקשיש ומה שביניהם. קשה להקיף את הכל, אני חשה שזה המעט מן המעט שאני יכולה להעביר למילים מהסערה שבתוכי מהיום שהיא עזבה אותנו. אני מקווה שנוכל להתנחם בכך שסבלה נגמר ולצעוד הלאה בשבילי החיים כשרוחה המיוחדת מלווה אותנו.

עֵרָה זִיווּן

נר זיכרון:

כ"ח כסלו- יום פטירתו של חברנו יעקב- יצחק גוטמן (טיביל) ז"ל (תשכ"ג)

לזכרו fe יהודה fe און

משפחת סעד היקרה,

לא סתם אנחנו פונים אליכם בתואר "משפחה". לפני עשרים ושבע וחצי שנים (בדיוק!) נישאה אמנו מרים לחבר הקבוצה יהודה שלמון, וביחד בנו לעצמם חיים חדשים. אנו, הילדים משני הצדדים, הפכנו מהר מאוד למשפחה אחת גדולה, וקיבוץ סעד היה לביתנו השני. כל ביקור שלנו כאן התקבל במאור פנים וברוח טובה.

על יהודה כמעט מיותר לספר לכם. חריצותו, צניעותו ומוסר העבודה שלו היו לאגדה עוד בחייו. כך גם דבקותו ברעיון הקיבוצי ובכל הקשור אליו. נזכיר רק אנקדוטה קטנה מתחילת חייו המשותפים עם מרים, הממחישה יותר מכל את עמידתו הבלתי מתפשרת על עקרונותיו: כאשר הם התחתנו, בבארות יצחק כבר הותרו טלוויזיות צבעוניות לחברים, אך בסעד עדיין לא. אמא הביאה עמה, כחלק מה"נדוניה", את הטלוויזיה הצבעונית שלה. יהודה התעקש לקבור את הטלוויזיה המשוקצת בביודעם. "אם אין לשאר החברים", אמר, "גם לנו לא יהיה". מאז, הטלוויזיה בביודעם הפכה לחלק מהפולקלור המשפחתי שלנו.

אך בסך הכל הצטיינו חייהם בהרמוניה ובזוגיות מעוררת התפעלות. הם השכילו ליצור משתי המשפחות משפחה אחת גדולה, בלי לוותר על הייחודיות של כל אחד מחלקיה. היה זה מובן מאליו שאין אירוע או חגיגה משפחתית בלי שניהם כאחד, לא משנה לאיזה ענף משפחתי היא שייכת, כמה רחוק צריך לנסוע ואיזו לוגיסטיקה כרוכה בכך. אך סמלי הוא ששני האירועים המשפחתיים האחרונים שחגגנו כולנו יחד היו חתונת הכסף שלהם, לפני כשנתיים, ויום הולדתו התשעים של יהודה, לפני מספר חודשים. בשני אירועים אלו זכו יהודה ומרים להיות מוקפים בכל ילדיהם, נכדיהם ואפילו נינים לרוב.

ילדינו ראו בשניהם סבא וסבתא לכל דבר. הם מצידם היו מעורים בכל פרט ובכל התפתחות בחיי המשפחה המורחבת, שעוד הלכה והסתעפה במהלך השנים. אחד מהבילויים החביבים ביותר על ילדינו בקטנותם היה לבוא לסעד לחופשת הקיץ ולצאת עם סבא בטרקטור לטיול בשדות. וסבא היה גאה להראות להם את תנובת הקיבוץ - האבוקדו המבשיל על העצים, הגזרים הצעירים שנשלפו מהאדמה וקלחי התירס היבשים שהפכו בבית לפופקורן. בקוצר רוח הם ציפו לחופש הגדול של כ"ה ו', אז יוכלו סוף-סוף להצטרף ל"קייטנת הנכדים" המפורסמת, שגם היא מייצגת בעינינו את רוח הפתיחות והקבלה המיוחדים של סעד.

השנים האחרונות לא היו קלות. התאונה שעברו לפני ארבע שנים הותירה לא מעט צלקות. יהודה טיפל במסירות באמא, שנפגעה קשה יותר. היא מצידה לא הפסיקה לדאוג לבריאותו, שהלכה והתדרדרה בחלוף הזמן. לאורך כל אותה תקופה הם זכו לטיפול מסור הן מצד בית שקמה, הן מצד הצוות הרפואי והטיפולי, וכמובן כל שאר מוסדות הקיבוץ. ומעל הכל הם היו מוקפים בקהילה תומכת, עוזרת וקשובה - משפחת סעד.

על כל אלה ועוד אנו אסירי תודה. וגם אם הסתיימו חייהם המשותפים, הדרך המשותפת לא תמה. השלמונים לדורותיהם ימשיכו להיות חלק מאיתנו, וקיבוץ סעד יוסיף להיות בית ומשפחה עבורנו, ובעיקר עבור אמנו, שקשרה את חייה עם הקבוצה.

דינה זכאי, נוצריה וסאליק כץ, אמיתר זכאי וציפי פליק-זכאי, שפרה ויורט צח וכל הנכדים והנניס.

אזכרה לדרורה

ביום שני, יום השלושים לפטירת דרורה, עלינו לקברה. המשפטים שנחקקו על המצבה, הלקוחים משיר של לאה גולדברג, מאוד חודרים ללבבות ומשקפים את האישיות של דרורה ז"ל:

וביולר לבג שוב תהיי צנוה ונכנעת

כאחד הדשאים

כאחד האדם.

באזכרה במועדון ישבנו מול תמונתה של דרורה, מלאת חיים, צוחקת במלוא פיה וכל-כך חיונית. הלב נחמץ.

בני גינזברג פתח בשתי משניות, הראשונה – מתוך בבא בתרא – עסקה בהלכות בנייה והרחבת בתים, והוא ציין את ההתחשבות של דרורה ואורי בהרחבת ביתם – בבתי שכניהם, שלפי ההלכה לא הציבו דלת וחלונות מול הדלת והחלונות שלהם.

ומתוך פרקי אבות הוא ציין את ההתייחסות של רבן יוחנן בן זכאי לרבי יוסי שהגדיר אותו כחסיד – על שראה את הדרך הטובה שידבק בה האדם – בשכן טוב, וכך ראה בני את שכניו אורי ודרורה כשכנים טובים שכל מעשיהם היו לשם שמיים ולטובת הסביבה.

הבת לילך קראה במכתב ששלחה בת דודתה של דרורה מקיבוץ דפנה – על שמחתה לחידוש הקשר שלה עם דרורה ועל ההחמצה שהחמיצה בהמשך הקשרים עימה בגלל מותה הפאומי, וסיפרה שהיא גילתה – רק עתה – כמה הן היו קרובות ודומות זו לזו.

יעל סיפרה על מסירותה של דרורה לכל בני המשפחה .

האחיין אור ואשתו חיותה סיימו את הערב בשירה – **שירת הניגון** – שכל כך מבטא את דרורה, חובבת הניגון, בעלת הקול הצלול והכישרון המוזיקלי.

ישבנו ושרנו, הלב התמוגג, וזיכרונה של דרורה לא הירפה מאיתנו.

חייצ'ה יקותיא

הפואז -Tfne

ביום חמישי בשבוע שעבר - נערכה במועדון לחבר פגישת היכרות עם המועמד לראשות המועצה - עידן תמיר. שושביני השמחה נראו מודאגים מאחר והחתן טרם נראה באופק בעוד הציבור ישב והמתין בקוצר רוח. וכשהגיע התבררה הסיבה לאיחורו. כשעה קודם המפגש תרם עידן דם ומצבו הבריאותי לא אפשר לו להזדרז ולהגיע אלינו בזמן. פניו החיוורות וצניעות דיבורו פתחו את לב הציבור שכמעט והרגיש אשם במצבו של המועמד. לאחר מספר דקות התייצבו העניינים, חלוש אך נחוש, שָׁטף בדיבורו וחיפה על הזמן שאבד. היתה זו פגישה מעניינת, מועילה ואינטליגנטית ללא הכפשות ודברי לעז המהווה נקודה לזכותם של כל הנוגעים בדבר.

ביום זה קיבל חברנו טוביה אלברט את "אות יקיר מגדלי ענף השקד בארץ" בטכס מיוחד אליו הוזמן, ואף זכה לברכה מיוחדת מאת יו"ר מועצת הפירות. יישר כח לך טוביה, והרבה מזל טוב!

ביום ששי - במהלך הבוקר התפרסמו תוצאות הפריימריז במפלגת העבודה. הנוסחה המנצחת עבדה שוב: צעירים, שאפתנים ובעלי אג'נדה ברורה, השתחלו למקומות הריאליים. אף לא נציג אחד מהקיבוצים הצליח להיכנס לכנסת באחת מהמפלגות, זו הפעם הראשונה מאז קום המדינה. אולי כדאי לקיבוצים לאמץ את הנוסחה המנצחת, ולתת ציאנס לדור הצעיר?

בשבת - חגגנו את 'שבת הארגון' שנדחתה עקב "עמוד ענן". במפקד שנערך במוצ"ש, נשאה אורלי דברים ובין היתר ברכה את הוודיה- הקומונרית הנכנסת. אשר רונה – נציג ההורים, ציין בהתרגשות את העובדה שיום עלייתו לארץ חל בדיוק בשבת הארגון, ואף הרחיב וסיפר על חשיבותה של תנועת בני עקיבא בארץ הולדתו- הונגריה. מופע הדגלנות עליו הופקדו העולים לחבריה ב-' שבט "נאמן", היה קצבי ותוסס. הצתת כתובת האש וכיבויה, נוהלה בבטיחות מרבית, תחת עינו הפקוחה של ניצן ברביץ. הופעות השבטים המושקעות זכו לתשואות רמות ואף קטעי הקישור המקוריים והמצחיקים, פרי עטם של חניכי שבט "נאמן", שכיכבו כקומיקאים מיומנים. תודה לכל העוסקים במלאכה ולאלו שהציעו את עזרתם.

ביום שני - אחה"צ התקיימה אזכרתה של דרורה ביום השלושים לפטירתה. כל אחד מהדוברים האיר מנקודת מבטו את הקשר שלו לדרורה ז"ל והשפעתה המיוחדת עליו. בערב נערכה אסיפת חברים בנושאי מס האיזון ומבנה הנהלת הקהילה. הישיבה החלה על מי מנוחות, בעוד יושב הראש נעדר עקב תקלת חשמל רצינית ומחליפו אבי הלפרין הסיר את החלודה וצלל לעניינים, לא לפני שקיבל את אישור האסיפה. בתחילה, אושר הסעיף העוסק במבנה הנהלת הקהילה, והצבענו על חברי הנהלת הקהילה החדשים בפתקי הצבעה. כשהגענו לנושא הון בהפחתת מס האיזון, התקיים פולמוס רבתי, והטונים עלו לגבהים שאילצו את יו"ר האסיפה לקרוא את הדוברים לסדר. לקראת סוף האסיפה העלה שמחה בלס הצעה מטעמו, המציגה חישוב להפחתת 'מס איזון' השונה מזו שהוצגה לחברים. חלופ התנגד בכל תוקף שהצעה שאינה נבחנת קודם מבחינת היתכנות - תעלה להצבעה, ולבסוף אישרנו את עיקרון הפחתת המס, מבלי להיכנס לעובי הקורה. בשלב זה נשארנו עם הצורך להכריע בין שתי האסכולות: האחת (מזכירות)- רואה חשיבות בכך שכמה שיותר חברים יהיו שותפים למס האיזון, מתגמלת את בעלי ההכנסה הגבוהה עוד יותר, וכך מעודדת הגדלת הכנסות. והשניה (בלס)- רואה חשיבות בכך שמהפחתת המס ייהנו כמה שיותר משפחות. תצמצם את הפערים בין החברים ובכך תמלא את ייעודה המקורי- איזון והקטנת הפערים. ממש סברות בסוגיה תלמודית!

ביום שלישי - קמנו ליום של בחירות. כמות המנשרים שברה שיאים והם הופצו בכל מקום אפשרי. דוכני המתמודדים צבאו על פתחי הקלפי והביאו אווירה חגיגית ועליזה, ובלונים שנקשרו למראות הרכבים התנופפו אל- על. אחד מהבלונים שהתנתק מהרכבים, הגביה עוף ותוך דקות הביא לעזה את הבשורה.. שהגיע עידן חדש. לקראת סוף ההצבעה ועם תחילת ספירת הקולות החל הלחץ להיראות בשטח.. בערב נישאו שירית לנדאו ואבישי במזל טוב בחתונה רבת משתתפים ושמחה במיוחד. במהלכה החלו לזרום תוצאות האמת, שנספרו עמוק לתוך הלילה והשאירו את החוגגים בערנות מופלאה. "ויהי בחצי הלילה".. התקדמה הדמוקראטיה לכיוון אזורנו.

ביום רביעי - נתלה נייר בכניסה לחדר האוכל ועליו כתוב בעפרון- "תמיר עידאן ניצח בפער של 3 קולות"...

יומם קימחון

צוד צל נוא הצמיחה הדמוקרטית....

כשסיימתי לקרוא את תקנון צמ"ד בדפים הוורודים שהובא לאסיפה חשתי דפיקות לב מהירות וקשיי נשימה כמו בסיום של ריצה. זאת משום שתוך כדי קריאת הדפים עולה תחושה של מרוץ.

על המשפחות הגרות כאן כבר כמה שנים להחליט עד אפריל 2013 האם הם נכנסים לתהליך של קבלה חברות, מרגע הקבלה לחברות הן צריכות להתחיל בתהליך בניה שיסתיים לא מאוחר משנתיים לאחר מועד הקבלה. (בשלב המועמדות המשפחות ממשיכות עדיין להתנהל כתושבים).

בעצם המשפחות נדרשות לקבל שתי החלטות מאוד משמעותיות בעת ובעונה אחת. אני חושבת שיש תהליכים שבני אדם צריכים לעכל יותר לאט.

הקבלה לחברות למי שבא מבחוץ ומעולם לא "דיבר" בשפה הקיבוצית היא תהליך של שינוי מנטאלי, שכמה שלא יוסבר קודם (והוסבר), וכמה שלא ילמד בשיחות ובדפי הדגמה (ונלמד) אינו דומה לחוויה האמיתית. מניסיוני מליווי מקצועי של שני תהליכים מאוד משמעותיים שעברו חברי הקיבוץ בשנים האחרונות: תהליך השינוי והוצאת ההתנהלות הכספית לבנקים אני יכולה לומר שיש זמן עיכול של שינויים, ועוברים כמה וכמה חודשים עד שמפנימים את מה שקודם היה לגמרי ברור בתיאוריה.

המשפחות שרוצות להיקלט לחברות אך חוששות מ"שד" מס האיזון ואיך הן יסתדרו כלכלית איתן. וחוששות מכל מיני תהליכים קיבוציים נוספים, צריכות קצת זמן לחוות את המושג "חבר קיבוץ" לפני שהן מחליטות על צעד המאוד משמעותי של בניית דירה.

לכן אני מציעה להשאיר את ההחלטה על קבלה לחברות עד אפריל 2013 בעינה, כי היא לב התהליך של הצמיחה הדמוגרפית, אך להוסיף פרק זמן של שנתיים ממועד הקבלה לחברות ועד ההתחלה של תהליכי הבניה. כלומר, לאפשר למשפחות "לקחת נשימה" בין החלטה אחת לשנייה (זוכרים מלמעלה את המרוץ?) יתכן שבעקבות כך הלחץ על "מחסנית הדירות" ישתחרר קצת יותר לאט, אך אולי נרוויח כמה משפחות שאלמלא כך יעזבו אותנו מאימת כובד משקל שתי ההחלטות הצמודות.

אני יודעת שהצוות העוסק בכך השקיע זמן ומחשבה רבה, ויתכן מאוד והדברים נכתבים מאוחר מידי, אחרי שהנהל התקבל באסיפה. אולם, נראה לי כי אין בכך שינוי מהותי אלא רק הגמשה שהייתי מציעה לעוסקים במלאכה לתת את הדעת עליה.

איילת פנצ

לשיירת ולאישי
מזל טוב לראל נישואיכם.
לצידיית ולנחום לנדאו ולכל המשפחה המורחבת
-הרבה שימחה ונחת!

קיבוץ סג' - הסיפור שלי
"סינימה סג'יסו"
מאת: רמי סימקין

ישבתי בביתי וראיתי סרט בטלוויזיה. וזה היה כל כך משעמם, לא העלילה, אלא כל מה שמסביב. אף אחד לא מסתיר לך, ואינך צריך לנוע בכיסא כדי לראות מסך עשן סיגריות. לא חייבים לפצח גרעינים לא חייבים לתפוס מקומות – משעמם. יום שלישי בערב – סרט! ערב פולחני ממש. בשמונה ושלושים כבר מזיזים שולחנות ומציבים את מכונת ההסרטה ובעזרת כמה ספרי טלפון ועוד כמה בלטות מקנים למכונה את הזוית הרצויה – כדי שהתמונה לא תהא חציה על התקרה או חלקה על שולחנות חדר האוכל. זקן מקריני הסרטים אדו פולק/חיים אפשטיין/ישראל קסט ועוד רבים טובים מתלבטים איך יעבור הקפיץ הארוך ולא יקפח שום גלגל ותהא המכונה מוכנה ובשעה תשע יינתן האות, ואפלה תשתרר בחדר האוכל והסרט – סבלנות, הנה זה מתחיל. האריה של מטרו גולדווין מאיר שאג ומי לא יתרגש? כל החברים העסוקים והחשובים (בעיני עצמם), מגיעים באיחור של רבע שעה, ומקימים שורה שלמה, כי אשתו שמרה לו מקום בקצה השורה. וכך קרתה תנועה דו סיטרית. אלה שרק הגיעו – הפריעו לצאת לאלה שהתאכזבו מאיכות הסרט או מאיכות ההקרנה או משניהם גם-יחד – והביתה.

הסרט מתחיל, ותוך דקה נשמעת קריאת הקרב של שטקר הלא הוא אברהם אבן חיים – **מטושטש!!** ושוב יש לכוון העדשה עד לקריאה הבאה "**זה שוב מטושטש**". וקריאות הביניים של עצות לגיבור הסרט אוי תראה עכשיו: עכשיו זה יהיה!
 יוסי אילן מודיע – טלפון לפלוני משומרת הלילה המבקשת את ההורים של ... ילדתכם בוכה כועסת שנפרדתם ממנה מהר מדי – ורצתם לסרט. וכו' וכו'
 וכך ביקרו במשקנו וסבלו עימנו איב מונטן והמפרי בוגרט לזי טיילור וסימון סניורה צ'רלי צ'פלין ועוד כוכבי קולנוע כמים – לים מכסים.
 הסרטים וביחוד מחזות הזמר שימשו השראה לנשפי פורים כמו מנגינת הרונדו בפתיחת נשף פורים – הלקוחה מהסרט "הגשר על נהר קוואיי", - "גברתי הנאווה", "שבע כלות לשבעה אחים", שבעת המופלאים ועוד ועוד.
 הציבור לא דאג, כי חוק היה – סרט ייגמר אך ורק ב"הפי אנד" (סוף טוב) לא צריך לדאוג!
 וכמובן זכורים לטוב המתרגמים. תרגום בגוף הסרט לא היה! ובצד המסך הוקרן פס התרגום וזה היה סרט לעצמו. בעל חברת התרגום – היה בעל שם מאוד ציוני "ירושלים סגל תל-אביב" התרגום נכתב באותיות כתב מחוברות. רוחב סרט התרגום הזכיר חשבון קניות של בעל מכולת.
 מנחם שטיינמץ חברנו מהגרעין התנדב להקרין תרגום מסרט דובר אנגלית, שפה שרבים חשבו שהם יודעים וכל הזמן – הצעקות, יותר לאט, או רוץ קדימה הסצנה הזאת כבר הייתה, וכו'.
 לעומתו העדיף אלי שלווין ידידי, לתרגם סרטים בשפות אחרות, וכך ביטח עצמו מצעקות הקהל כי לא הציבור ולא אלי הבינו את מה שמתרחש בסרט, ועל מה מדבר התרגום.

ילדי בית כולל שלא הורשו מפאת גילם להשתתף בחוויה, צפו בסרט בעומדס בכניסה ומשראו שהגלגל הולך להיגמר יצאו בריצה החוצה, וחזרו לתחילת הגלגל הבא, שלא תמיד היה הגלגל הנכון בסדר ההקרנה הנכון, וכך לקח כמה דקות להבין שהמסריט דילג על גלגל ושוב קריאות ביניים – "שמייח".
 הגיע סוף הסרט בשעה טובה ומאוחרת, ואז החלה ההתארגנות "לאפטר סרט" הטנדר עמד מוכן, וממידע מוקדם, ומתואם, רצו להחליף בסרט "הצגה שניה" עם אחד הישובים השכנים, וכך היתה גם הצגה שניה שנמשכה "עד עלות השחר".

איך אפשר להשוות את זה לסרט טלויזיה בלי החבר'ה בלי צעקות **מטושטש**, בלי תרגום בצד – וגרעינים באמצע, וכשראיתי את הסרט "סינימה פרדיסו" אמרתי לעצמי שאצלנו המסביב לסרט היה לא פחות מהסרט עצמו. ממש "סינימה סעדיסו".

כח' סיאקי'

אנו שמחות להזמין לקריאה בתורה ותפילה משותפת בשבת הקרובה –
שבת פר' "וישב", כד' כסלו תשע"ג, 8.12.2012. נפגש במועדונית בשעה 9.15 !
חום הלב וחום החדר – מובטחים
 סדר התפילה: שיר הכבוד, הוצאת ספר תורה, קריאה בתורה, הפטרה,
 "מי שברך", החזרת ספר תורה, מוסף (ביחידות), פרקי סיום התפילה.
בסוף התפילה שיעור קצר
כולכן מוזמנות, משתתפות וותיקות וגם חדשות, חברות וילדות, מקומיות ואורחות
שבת שלום!
להתראות, ה13ות האאראן

"לתת בלי לרצות לקחת, ולא מתוך הרגל..."

יריד הצדקה יתקיים בע"ה ביום שני, ערב נר שלישי של חנוכה, בחדר-האוכל. דוכני המכירה יפתחו בשעה 17:30.

השנה החלטנו להרחיב את מספר הדוכנים ולגוון קצת יותר על מנת שכל אחד ואחת מכם יוכל למצוא עניין או שניים, דרך משלו לתרום צדקה. בין הדוכנים יהיו גם דוכני-אוכל, חפצי יד 2, יצירה, מגנטים, איפור, תסרוקות, מטפחות, תכשיטים, כיפות ועוד...

שמח לראותכם מגיעים בשמחה! ☺
 שבת שלום!

צוות החינוך. לשאלות ומידע נוסף ניתן לפנות לספיר חביביאן (אורן).

הלכות חנוכה

1. יבבית שני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות, ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות, וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם א-להי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואבדום בחמשה ועשרים בחדש כסלו היה, ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור במקדש אלא פך אחד ולא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, והדליקו ממנו נרות המערכה שמונה ימים עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור (רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ג, א-ב).
2. שמונת ימי החנוכה אסורים בהספד ובתענית, ומותרים בעשיית מלאכה. נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה בזמן שהנרות דולקים (שו"ע סימן תר"ע, א).
3. אין חיוב לערוך סעודות בחנוכה. סעודות שנאמרים בהם דברי תורה ומזמורים נחשבות כסעודות מצווה (תר"ע, ג).
4. זכר לנס פך השמן תקנו חכמים להדליק בכל יום מימי החנוכה נרות על פתחי הבתים כדי לפרסם את הנס. בהדלקה זו חייבים אנשים ונשים כאחד, לכן גם אישה שמתגוררת לבד חייבת להדליק נרות חנוכה בביתה.

זמן הדלקת הנרות

5. יש שנהגו להדליק נרות חנוכה בשקיעת החמה (16: 38), ויש שנהגו להדליק נרות חנוכה בצאת הכוכבים. מי שלא הדליק בזמן זה רשאי להדליק במשך הלילה בברכה, אם ישנם בחוץ עוברים ושבים שאפשר לפרסם להם את הנס או אם מדליקים נרות עם שאר בני הבית. אם מדליק לעצמו בשעה מאוחרת – לא יברך (תרע"ב, א-ב ובמשנה ברורה ס"ק יא).
6. יש לשים כמות שמן שתספיק לדלוק כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים (תרע"ב, ב). לכן, בערב שבת שמדליקים נרות חנוכה לפני השקיעה, אין להשתמש בנרות הצבעוניים שדולקים חצי שעה בלבד (תרע"ט במשנה ברורה ס"ק ב).

מקום הדלקת הנרות

7. את הנרות יש להדליק בפתח הבית, כדי לפרסם את הנס. כאשר יש חצר לפני הבית, יש להדליק בפתח החצר לרשות הרבים. מי שאין לו פתח לרשות הרבים – יניח הנרות בחלון הפונה לרשות הרבים (תרע"א, ה).
8. לכתחילה יש להניח את הנרות בגובה של 100-30 ס"מ, כדי שיהיה ניכר שאלו נרות של מצווה (תרע"א, ו) שלא משמשים לתאורה. נראה שכיום אין צורך להקפיד בכך, שהרי איננו רגילים להשתמש בנרות למטרת תאורה אלא בחשמל וגם נרות שמונחים גבוה יותר בחנוכה ניכר שהודלקו לשם מצווה ופרסום הנס.
9. אין להדליק את הנרות בפנים ולהוציאם החוצה. יש להדליק במקום בו הם צריכים להיות (תרע"ה, א).
10. בפתח שיש בו מזוזה יש להדליק את הנרות משמאל לפתח, כדי שהנכנס בפתח יהיה מסובב במצוות. בפתח ללא מזוזה יש להדליק את הנרות בימין (תרע"א, ז ובמשנה ברורה ס"ק לג).

סדר הדלקת נרות חנוכה

11. נפסקה הלכה כדעת בית הלל. לכן ביום הראשון מדליקים נר אחד ומכאן ואילך מוסיפים נר בכל יום. למנהג הספרדים – רק בעל הבית מדליק וכל שאר בני הבית יוצאים בהדלקתו. למנהג האשכנזים – כל אחד ואחת מבני הבית מדליק נרות בעצמו. יש הנוהגים שאישה לא מדליקה לעצמה אלא יוצאת ידי חובה עם אישה (תרע"א, ב).
12. ביום הראשון יש לברך לפני ההדלקה שלוש ברכות: 'להדליק נר של חנוכה', 'שעשה ניסים', 'שהחיינו'. בשאר הימים מברכים שתי ברכות בלבד. מי ששכח לברך ברכת 'שהחיינו' ביום הראשון יברך ביום שנזכר לפני ההדלקה. אין להתחיל בהדלקה עד שיסיים לברך את כל הברכות (תרע"ו, א-ב).

13. נהגו לשיר בזמן הדלקת הנרות את הפיוט 'הנרות הללו'. את הפיוט יש לשיר אחרי הדלקת הנר הראשון (תרע"ו, ד).
14. בסדר הדלקת הנרות בחנוכה יש כמה מנהגים. המנהג הנפוץ הוא כדלקמן: ביום הראשון יש להדליק את הנר הימני בחנוכה, ובכל יום להוסיף נר משמאלו. ההדלקה בכל יום תתחיל מהנר החדש המסמל את התעצמות הנס ותמשיך לכיוון ימין (תרע"ו, ה).
15. כל השמנים והנרות כשרים להדליק בהם נרות חנוכה. לכתחילה ראוי להדליק בשמן זית מכיוון שאורו צלול ויפה וגם מכיוון שבו נעשה הנס (תרע"ג, א ובמשנה ברורה ס"ק ד).
16. 'ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד' - אין להשתמש לאור נרות החנוכה אפילו תשמיש של מצווה, לכן נהגו להניח שמש שנבדל בגובהו בקרבת הנרות שאם יבוא להשתמש לאורם יעשה זאת לאור השמש (תרע"ג, א).
17. נר חנוכה שכבה לאחר הדלקתו, אפילו לא דלק חצי שעה לאחר צאת הכוכבים אין חיוב לחזור ולהדליקו. מן הראוי לשוב ולהדליק אבל אין לברך על הדלקה זו (תרע"ג, ב ובמשנה ברורה ס"ק כז).

הדלקת נרות בבית הכנסת

18. גם בבית הכנסת נהגו להדליק נרות חנוכה. זמן ההדלקה הוא בין תפילת מנחה לערבית כאשר כל המתפללים מכוונים יחד. יש לברך על הדלקת נרות בבית הכנסת (תרע"א, ו).
19. אין יוצאים ידי חובת בהדלקת הנרות בבית הכנסת. לכן, גם המדליק בבית הכנסת צריך לחזור ולהדליק בביתו בברכה. ביום הראשון כשחוזר ומברך בביתו לא יברך שהחיינו, אלא אם כן צריך להוציא את בני ביתו ידי חובה (תרע"א, ו ובמשנה ברורה ס"ק מה).

הדלקת נרות בערב שבת ובמוצ"ש

20. בערב שבת ראוי להתפלל תפילת מנחה לפני הדלקת הנרות, מכיוון שגם במקדש הדליקו את המנורה לאחר הקרבת תמיד של בין הערבים (שכנגדו תוקנה תפילת מנחה). וכן שלא יראה כתרתי דסתרי, שמתפלל מנחה לאחר שהדליק נרות חנוכה של היום הבא (תרע"ט במשנה ברורה ס"ק ב, שער הציון ס"ק ז ובשערי תשובה ס"ק א). מנין מנחה יתקיים ביום שישי בבית הכנסת בשעה 14:00.
21. בערב שבת נהגו להדליק את נרות החנוכה לפני נרות השבת (תרע"ט, א).
22. במוצאי שבת יש שנהגו להדליק נרות חנוכה לאחר ההבדלה ויש שנהגו להקדים הדלקת הנרות להבדלה. בבית הכנסת יש להקדים את הדלקת הנרות להבדלה (תרפ"א, ב ובמשנה ברורה ס"ק ג).

הלל ועל הניסים'

23. כל שמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל. לכן, אֶבֶל לא ישמש כש"ץ בתפילת שחרית בחנוכה (תרפ"ג, א ובמשנה ברורה ס"ק א).
24. בכל שמונת ימי החנוכה יש להוסיף בכל התפילות (בברכת ההודאה) ובברכת המזון (בברכת הארץ) 'על הניסים'. אם שכח להזכיר וכבר סיים הברכה – אינו חוזר. בתפילה ניתן לומר לפני 'יהיו לרצון' ובברכת המזון אפשר להוסיף 'הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשית לאבותינו בימים ההם... בימי מתתיהו' (תרפ"ב, א-ב).

כשם שזכינו לניסים ונפלאות בימים ההם בזמן הזה, כן נזכה לקיום בקשת הפייטן 'חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה'...

"כי בחנוכה נפשי אה חשקה לאכול לפניה חמה ומתוקה..."

חנוכה הוא חג של אור, שמחה והודיה לה' על ניסים גדולים שאירעו לעמנו. ככל מועד גם הוא מביא עימו את המאכלים המיוחדים והמסורתיים לו.

המאפיין המרכזי, כזכר לנס, מגיע בדמות מאכלים מטוגנים, שמנים ולא ממש בריאים. בקרב רבים נהוג בכל ערב להדליק נרות עם משפחה וחברים, בעבודה או בגני הילדים, כשלכל אירוע מתלווה כמובן כיבוד. כך שבמהלך 8 ימי החג ישנם אירועים וחיגוגות והרבה פיתויים עתירי קלוריות.

אותו שמן שהפך לאחד מסמלי החג העיקריים, הוא זה שהפך אותו גם לאחד מהחגים המאתגרים ביותר לשוחרי הבריאות ושומרי המשקל.

חשוב לדעת שסופגנייה רגילה מכילה לפחות 450 קלוריות בעוד שהסופגניות העשירות במילויים וציפויים, יכולות להגיע גם ל 600 קלוריות. לביבה מתפוי"א מכילה 150-200 קלוריות (אבל ביננו, מי מסתפק רק באחת?).

לנזקים הקלוריים אותם מסבה כמות השמן הרבה, מתווספים גם נזקי הטיגון: טיגון בשמן גורם לו להתחמצן, כלומר חומצות השומן המרכיבות את השמן עוברות תהליך כימי שהופך אותו לחומר מזיק ואף מסרטן.

ואם לא די באלו, יש רבים שמזון מטוגן גורם להם צרבות, נפיחות וקשיי עיכול. וזאת בנוסף לאווירה החברתית ומזג האוויר שמתקרר - המהווים מתכון לאכילה מופרזת ודוחקים את תחושת השובע.

עד כאן, למעשה, כל הסיבות להתרחק מסופגניות ומלביבות. ובכל זאת רבים נמשכים אליהן. ידוע לנו שברגע שאלו הופכות "אסורות", הן הופכות, אצל חלקינו, ליותר נחשקות... גם הוויתור על אכילת סופגנייה, מחייב בדיקה - האם הוא גורם למסכנות ואומללות. תחושות אלו מובילות לפיצוי ולאכילת יתר, בעיתוי אחר. אז אם רחמים עצמיים עולים רצוי לבחור ולטעום מעט או למצוא תחליפים, ולחוש שבעות רצון.

לכל המעוניינים לשמור על משקלם, ולא פחות חשוב, על בריאותם - 8 עצות ל- 8 ימי הדלקת נרות:

1. "רחוק מהעין רחוק מהלב (ומהבטן)..."- לא לקנות סופגניות הביתה ולא להעמיד את עצמכם בפיתוי! בכל מקרה עדיף להכין את מאכלי החג בבית מאשר לקנותם.

2. "יהי אור בבית..." - סופגניות ביתיות רצוי להכין מקמח מלא, העשיר בסיבים, וכן להמעיט בסוכר בבצק, היות וסוכר מעלה ספיחת השמן בטיגון. לביבות מומלץ לגוון ולגרד בהן קישוא, בטטה או דלעת, חוץ מתפוי"א, וכך להפחית את כושר ספיגת השמן של הלביבה. בכל אופן מומלץ לאפות גם סופגניות וגם לביבות.

3. "שימו שמן..." - אם כבר מטגנים, אז דווקא טיגון בשמן עמוק גורם לפחות שמן להיספג במזון. בטיגון עמוק מומלץ להוסיף לסיר מספר פיסות גזר טרי המשחרר אל השמן נוגדי חמצון (בטא קרוטנים) בהם הוא עשיר. כך מצטמצם במעט הנזק החימצוני אותו גורם השמן המטוגן. ועדיין יש לציין שטיגון אינו מומלץ!

4. "ירקות או לא להיות..." - הכינו לכל ערב מרק ירקות חם להגשה אחר הדלקת הנרות. המרק יסייע לתחושת שובע, יחמם וירגיע את החשק לאכילה. בנוסף, דאגו שבכל אירוע תהיה פלטת ירקות גדולה או סלט עשיר בירק טרי, כך שלכל אכילה יתלוו מנות הבריאות הללו.

5. "האחת שלי..." - החליטו על אכילה של סופגנייה אחת לאורך כל החג. אחת ולא יותר. ואם כבר אוכלים אחת אז לדאוג שתהייה טעימה. קבעו מראש באיזה מהאירועים תאכלו את אותה האחת ויחידה.
6. "שעת כושר" - הקפידו על פעילות גופנית ואל תוותרו על שגרת אימונים או על יציאה להליכת בריאות. למרות שסופגנייה "עולה" בשעה וחצי רכיבה על אופניים, שעתיים של אירובי או 3 שעות ניקיון של הבית... גם פעילות פחותה מזה תביא תועלת רבה והרגשה טובה.
7. "ניצחון הרוח על החומר" – בחג שמסמל את גבורת הרוח והאמונה ניתן להחליף את העיסוק באוכל, ולהפוך את המפגשים החברתיים סביב הדלקת הנרות למפגשי לימוד, שירה או חוויה רוחנית אחרת, שאיננה אכילה.
8. "אמי אפתה לביבה לי..." – דייק המחבר וכתב אודות לביבה אפויה, שמא יאמר המלעיזים שמתכוני הבריאות בשנים האחרונות הינם טרנד ואין בהם ממסורת ישראל סבא... מצ"ב מתכון טעים וקל, בתקווה שיסייע ויהווה תחליף ראוי ומשמח.

בברכת חג מלא אורה וברכה!

שחר סמיט – מטפלת בתזונה טבעית ו3 אחי מרפא

לביבות בריאות:

מצרכים:

- 1 קישוא בקליפתו, שטוף היטב.
- 5 בטטות בקליפתן, שטופות היטב.
- 1 בצל גדול.
- חופן עלי פטרוזילה קצוצים ו- 1/2 צרור
- כוסברה, קצוצה
- 1 ביצה
- 2 כף קמח חיטה מלאה
- 1/2 כפית שמן זית מכבישה קרה
- תיבול: מלח, פלפל וכמון.

אופן ההכנה:

- מגרדים את הקישואים, הבטטות והבצל על פומפיה או במעבד מזון. סוחטים היטב מנוזלים.
- לירקות הסחוטים מוסיפים את יתר החומרים ומערבבים היטב.
- יוצרים כדורים פחוסים, וסוחטים מנוזלים נוספים.
- מניחים בתבנית מרופדת בנייר אפייה, ומורחים שמן זית, על הלביבות, בעזרת מברשת אפייה.
- מכניסים לתנור ל 3/4 ש"ע על חום בינוני, והופכים שכמשחים קלות, לאפייה של הצד השני.

הפעם יש לנו משימה קשה במיוחד- לנסות לסכם את חודש הארגון!!!! החודש היה לנו המון המון פעילויות, התנדבויות, אירועים מיוחדים, פעולות וחזרות!!! ננסה לתת קצת יותר פירוט מקרוב על האירועים...

שבת פתיחת חודש ארגון- אמנם את החודש התחלנו בלי קומונרית- אבל הוא נפתח עם הרבה אנרגיות והתלהבות!! שבת זו גם היתה השבת הראשונה של המדריכים החדשים- יסכה יפרח, אורי לנדסמן, מריסול אלפסי, רוני ציימבליסטה, טליה וידס, ירדן אדור, שחף קסלר, אור ברט והדר קאופמן!!!

בערב שבת קיימנו סעודת מדריכים לגיבוש ולהעצמת הצוות! בשבת, איחרנו את תפילת מנחה 15:15 ומיד לאחריה נאספנו לפעולה סניפית שהציגה לראשונה את הנושא של החודש: **"נאמנים לדרך"**. דרך הצגה נחמדה של המדריכים הבנו שהמשמעות של החודש היא שההבדל בין "נאמנות" ל"מחויבות", הוא שכשאנחנו אומרים שאנחנו נאמנים למשהו, זה אומר שאנחנו עושים את הדבר הזה לא רק מתוך מחויבות אלא גם מתוך רצון, התלהבות והתחברות לדבר הזה!! לאחר הפעולות- הלכנו לדשא של המועדון לחבר לסעודה שלישית! אכלנו, שרנו, וראינו את הצגת המדריכים המצחיקה לפתיחת החודש: "מהי הדרך שלנו?!!". לאחר מכן- התפללנו ערבית, הבדלה, הרקדה קטנה וסיימנו במפקד אש חגיגי!! הייתה שבת מוצלחת מאוד שנתנה הרבה כוחות להמשך החודש!!

צביעת קירות- בשבוע הראשון- כנהוג בסניפנו, כל שבט שטף, קרצף והוריד את הצבע מהקיר שלו. בהמשך- בין כל החזרות הרבות להצגות השבטיות ולדגלנות- כל שבט צייר וצבע קיר משלו. קיר אחד קשור לנושא השבטי שלהם וקיר אחד לשמות החניכים. החניכים נהנו מאוד ואף שמחו לצבוע אחד את השני עם הצבע היורד מהקירות!!):

לימוד הורים וילדים- יוזמה שהמשכנו משנה שעברה כדי שגם ההורים ייקחו חלק יחד איתנו בחודש- קידוש בשבת ולאחריו לימוד משותף של ההורים והחניכים! השנה קיימנו את זה בשבת חיי שרה. היה יפה מאוד לראות איך ההורים והחניכים לומדים ומעמיקים יחד בנושא של החודש!

מבצע "עמוד ענן"- בשבוע האחרון לחודש המתוכנן- התחילו להתאסף חיילים בביה"ס הישן. דבר שעזר לנו ליישם בפועל נושאים אותם למדנו במשך החודש: "נאמנים לעם" ו"נאמנים לך ארץ מולדת". זה התבטא ביוזמה של חניכי שבט הרא"ה- להכין עוגיות ולחלקם לחיילים!! התארגנו, קנינו מצרכים, והכנו המון עוגיות. בנוסף החניכים הכינו גם ברכות חיזוק ואהבה לחיילים!! החניכים שמחו מאוד ללכת לחיילים, ואף הם התרגשו והצטלמו יחד עם החניכים!! המשכנו לקיים חזרות ופעילויות בקומה התחתונה של חד"א עד יום רביעי, שבו נאסר עלינו לקיים עוד פעילויות ונדע לנו שלא נוכל לקיים את שבת הארגון בשבת המתוכננת. בהתחלה קצת התבאסנו, אבל כבר באותו יום הרמנו את המצב רוח ודאגנו שהמלחמה לא תשכיח את החודש ע"י שלטים מיוחדים (שאחד מהם אף פורסם בתקשורת...). ומכתב חיזוק ועידוד בתוספת שוקולד לחניכים!!

"קולנוע ארגון"- בסיום המבצע החלטנו על שבת וישלח כשבת הארגון. להחזרת המוטיבציה וההתלהבות אחרי ה"פגרה" של המבצע, הכנו פעילות סניפית- "קולנוע ארגון". החניכים הוזמנו לבית הקולנוע של קיבוץ סעד (המועדון לחבר...). והורשו להיכנס רק אחרי שהראו את הכרטיס לסרט ועברו במסדרון שקושט בשטיח אדום ונרות!! גם כאן היה לנו חשוב להכניס את המסרים עליהם אנו מדברים בחודש הזה, ולכן ראינו את הסרט

"מולאן", שמלמד על נאמנות למשפחה, לעם, לארץ ולעקרונות שלך!! היה ממש ממש כיף והפעילות באמת החזירה את האנרגיות!!

השבוע האחרון נפתח בידיעה מרגשת ומשמחת- יש לנו קומונרית!!! הודיה אלמקיאס שבאה אלינו היישר מאילת!! את השבוע העברנו בחזרות סופיות להצגות, ובגמירת הקירות. גם שבט מעפילים החליט ליישם את הנושא שלו: "נאמנים למשפחה", והכין עוגות שוקולד להורים, כאשר כל חניך וחניכה הוסיפו מכתב תודה להורים שלו. היה ממש יפה לראות את החניכים נהנים מהכנת העוגה וכותבים את מכתבי התודה להוריהם! ביום חמישי בלילה התאספנו כולם לחזרות גרליות בחד"א. לאחר מכן כל שבט התאסף לציופר סיום-פיצה/שוקו חם/פלאפל!! בלילה קיימו חבריא ב' וחניכי השבטים הבוגרים "לילה לבן"!! בלילה סיימנו סופית את הקירות, סגרנו דברים אחרונים שצריך לעשות לשבת וכמובן ניקינו את הסניף לאחר חודש של עשייה ופעילות!!

שבת ארגון!!- זהו, לאחר חודש של פעילות אינטנסיבית, סופסוף היא הגיעה- שבת הארגון!! את השבת פתחנו בתפילת ערבית חגיגית בנוסח "קרליבך", ולאחר מכן התקיימה סעודה ערב שבת של חבריא ב'!! היה ממש כיף בסעודה! שרנו, רקדנו וסיימנו בפעולה נחמדה של השליחים שלנו!! לאחר תפילת שחרית- התכנסנו כולנו לקידוש המסורתי בסניף!!! השליחים למדו עידוד חדש ומגניב שהרים את האווירה! וקינחו בתחרות: "מי רוצה להיות שליח?!!". בסוף הקידוש ה"שלכת" המסורתית של סניפנו חולקה לבתי החניכים!! יישר כח לשבט נאמן על השלכת המושקעת והיפה! בצהריים, התכנסנו לפעולה סניפית של השליחים!! החניכים נהנו מאוד מההצגה שלהם ובסוף אף נשארו למשחקי חברה סניפיים!! במוצאי שבת, יצאנו לתהלוכה המסורתית!! בסיומה התכנסנו כולם ברחבת הכלבו למפקד סיום, דגלנות יפה מאוד של שבט נאמן!! וטקס העלאת השבטים ונתינת השם החדש לשבט הרא"ה- **נאמן!** לאחר מכן עברנו לחד"א להצגות החניכים!! ההצגות היו יפות מאוד והיה ניכר בהן הנושא שבו עסקו חברי השבט בחודש האחרון!! סיימנו בסרטון שסיכם את אירועי החודש וכמובן בחלוקת התעודות!!! את החודש סיכמה ה"השבעה" של חברי שבת נאמן שסימלה את כניסתם לחבריא ב'!!! לאחר הליכה לילית ומשימות מגניבות של שיתוף פעולה הם הגיעו למעמד הסיום בו הם "הצהירו אמונים" לבני עקיבא! החברה חזרו עייפים אך מאוד מרוצים ושמחים!! תודה רבה לכל המארגנים של ההשבעה!!

זהו זה, עבר לו חודש אינטנסיבי, כיפי ומשמעותי מאוד!! ובאמת- דווקא בזכות המלחמה והמכשולים שהיו בדרך- יכלנו לא רק לדבר על "נאמנות לדרך" אלא ממש לקיים אותה יום יום!!! בהזדמנות זו נגיד תודה רבה למדריכים המסורים!!!! לרוני וידס- שהיתה כמין קומונרית עד הגעתה של הודיה ולרכות ו. חינוך אורלי וידס על כל העזרה והתמיכה!! וכמובן נאחל המון הצלחה להודיה- הקומונרית החדשה שלנו!!

מרכת חבריט לתורה וצמודה- הודיה וצוות ההדרכה.

הערת עורך: תודה **לנריה לנדאו** שדבק במטרה ודואג לעדכן אותנו בכל הנעשה בסניף, במסירות רבה - יישר כוחך!!!

בכינוס של סיכום עונת השקדים 2012, קיבל טוביה את "יקיר ענף השקדים", וקיבל תעודה שהוקראה ע"י ראובן בירגר, יו"ר שולחן שקד במועצת הפירות.

הנה היא לפניכם..

טוביה

לפני מספר שנים עמדנו כאן על במה זו טוביה ואני והענקנו לאהרון פורת את אות יקיר הענף. אהרון הוא ה"פ" של הזן פט, והיום אני נרגש להעניק לטוביה, ה"ט" שבפט, את אות יקיר הענף. מעמד זה הינו סגירה של מעגל של הוקרה לאנשים אשר בזכותם הגענו להישגים אותם שמעתם היום.

טוביה נמצא במעגל העשייה בענף השקד למעלה מ-40 שנה. במשך תקופה ארוכה זו ניכרו אותות פעילותו הרבה בכל הישגי הענף. כך הוא עניין הזנים: כל הזנים המפריים הנהוגים היום במטע עברו דרך ידיו המיומנות של טוביה. בזכותו יש לנו היום קשת של זנים התורמים להעלאת היבול מצד אחד והינם איכותיים באיכות המתאימה אף ליצוא.

שנים רבות נשא טוביה בתפקידים ציבוריים בתור חבר שולחן שקד בוועדות השונות בהתנדבות מלאה וללא התמרמרות. בכל דיון חשוב במועצה ובמשרד החקלאות הביע דעתו ועזר לשכנע את אנשי המשרד בחשיבות וביכולת הענף להגיע לאן שהגענו היום.

על כל אלה מוענק לטוביה היום אות יקיר הענף

לחייט וליהודית אפשטיין - מלף טוביה להולדת הנין

נכד לאפרת ואצודד בר שלום

לחבר ולינעל סמיט

בן ליהודה ואלאצד בר שלום

מלף טוביה להולדת הבת

מתזכו לאושר ונחת - קהילת סעד

